

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Chvojové a soudců Mgr. Pavly Polednové a JUDr. Olgy Petrové ve věci žalobkyně: **Ing. D. K.** nar. bytem zastoupené JUDr. Vladimírem Szabo, advokátem se sídlem Praha 4 – Braník, Jeremenkova 1021/70, proti žalovanému: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a. s.**, IČO 60192852, se sídlem Praha 2, Bělehradská 128/222, zastoupeném JUDr. Ludmilou Pávkovou, advokátkou se sídlem Praha 10, Kodaňská 25, o **zaplacení 26.531 Kč**; k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. září 2016 č. j. 29 C 141/2015-147,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **s e** ve výroku I. o věci samé ohledně příslušenství **z r u š u j e**, jinak **s e** v tomto výroku a ve výroku II. o nákladech řízení **p o t v r z u j e**.
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši **6.001,60 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ludmily Pávkové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl v plném rozsahu žalobu o přiznání částky 26.531 Kč včetně příslušenství (výrok I.) a uložil žalobkyni povinnost zaplatit

žalovanému do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení 12.003,20 Kč (výrok II.). Rozhodl tak o žalobě podané dne 15.5.2015 ve znění změny učiněné podáním doručeným soudem dne 22.1.2016, kterou se žalobkyně domáhala na žalovaném zaplacení částky 26.531 Kč z titulu ušlých úroků za období od 1.3.2015 do 20.11.2015 ze stavebního spoření v souvislosti s jednostranným snížením úrokové sazby z 3% p. a. na 1% p. a. ze strany žalovaného a z titulu ztráty úrokového zvýhodnění ve výši 1,5% p. a. z částky 240.000 Kč za období od dubna 2013 do června 2013 a z částky 500.000 Kč za období od července 2013 do listopadu 2015 v důsledku neplatně uzavřeného dodatku ke smlouvě o stavebním spoření.

Soud I. stupně vyšel zejména z toho, že mezi účastníky byla na základě návrhu žalobkyně z 7.12.1996 uzavřena smlouva o stavebním spoření, kterou byla sjednána cílová částka ve výši [REDAKCE] Kč, standardní varianta spoření, minimální vklad 900 Kč měsíčně a úročení vkladů v sazbě 3% p. a. Žalobkyně využila marketingové akce žalovaného pod názvem Navýšení BONUS a sjednala 31.3.2013 se žalovaným změnu parametrů smlouvy o stavebním spoření, kterou došlo k navýšení cílové částky na [REDAKCE] Kč, ke ztrátě nároku na úrokové zvýhodnění a zachování spoření v tarifu PROFIT. Ujednána byla rovněž možnost žalovaného jednostranně změnit výši úrokové sazby vkladů na účtu stavebního spoření. Přípisem ze dne 14.1.2015 žalovaný oznámil žalobkyni, že od 1.3.2015 přistoupil ke změně úrokové sazby vkladů u předmětné smlouvy o stavebním spoření ze sazby 3% p. a. na sazbu 1% p. a. Žalobkyně se změnou úrokové sazby nesouhlasila a dopisem z 27.2.2015 žalovanému oznámila, že od změn smlouvy o stavebním spoření odstupuje.

Po právní stránce posoudil věc tak, že pokud účastníci sjednali dne 31.3.2013 změnu parametrů smlouvy o stavebním spoření, jednalo se o založení dalšího samostatného závazkového vztahu, byť v rámci historie navazujícího na předchozí závazkový vztah. Neshledal důvodným tvrzení žalobkyně o rozporu s dobrými mravy, když žalovaný ve věci týkající se snížení roční úrokové sazby postupoval zcela podle smluvních ujednání nově založených dne 31.3.2013. Poukázal na to, že žalobkyně si byla svého rizika vědoma a její vůlí bylo sjednání nové cílové částky s cílem dosáhnout i absolutního zvýhodnění. Konstatoval, že pokud by bylo sjednání závazkového vztahu neplatné, nevznikl by žalobkyni ani nárok na úročení vkladů ze stavebního spoření sazbou ve výši 1% p. a. Uzavřel, že žaloba není důvodná, neboť nebylo prokázáno, že žalobkyně byla uvedena jednáním žalovaného v souladu se smluvními ujednáními v omyl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání. Vytýkala soudu I. stupně nesprávné právní posouzení věci. Vyjádřila nesouhlas s jeho závěrem, že listina pod názvem Návrh na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření, podepsaná žalobkyní dne 31.3.2013, založila samostatný závazkový vztah. Poukázala na to, že již z názvu listiny vyplývá, že má dojít ke změně původní smlouvy. Rovněž žalobkyně v pozici spotřebitele vnímala, že se jedná o změnu stávající smlouvy o stavebním spoření. Navíc pokud by se skutečně jednalo o nový závazkový vztah, pak by nemohlo dojít ze strany žalovaného k jednostrannému snížení úrokové sazby pro nesplnění sjednané podmínky, a to že smlouva musí trvat více než šest let. Dále žalobkyně v odvolání namítala, že změna úrokové sazby, ke které žalovaný přistoupil, znamená porušení sjednaných smluvních podmínek, neboť před uzavřením dodatku smlouvy o stavebním spoření probíhala ze strany žalovaného kampaň prostřednictvím korespondence adresované klientům a informací zveřejňovaných na různých internetových stránkách, ve které nabízela svým stávajícím klientům možnost navýšení cílové částky stavebního spoření zdarma za současného zachování úročení vkladů sazbou 3% p. a. Z informace, že i po uzavření dodatku ke smlouvě o stavebním spoření, zůstane zachována

sazba úroku 3% p. a. žalobkyně vycházela při uzavírání dodatku smlouvy o stavebním spoření. Zachování tarifu spoření PROFIT a úrokové sazby 3% p. a. potvrdila žalobkyni i zástupkyně žalovaného paní M. H. Žalobkyně namítala nesprávnost závěru soudu I. stupně o tom, že nebyla žalovaným uvedena v omyl a poukazovala na to, že v omyl byla uvedena již při prvním oslovení ze strany žalovaného formou veřejně prezentovaných příslibů o zachování 3% roční úrokové sazby, jakož i obsahem písemného dokumentu Podmínky marketingové akce. Dokumenty návrh na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření a Podmínky marketingové akce Navýšení BONUS pak ve svém souhrnu pojednávají o zachování tarifu spoření PROFIT. Jestliže tedy žalovaný připravil smluvní ujednání tak, že při jednom výkladu má být tarif PROFIT, a tedy 3% úroková sazba z vkladů, zachován po celou dobu trvání smluvního vztahu a současně formuloval možnost jednostranného snížení úrokové sazby, pak je zde možný různý výklad. Neměl by přitom být přijat výklad v neprospěch slabší smluvní strany. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k podanému odvolání vyvracel jednotlivé odvolací námítky. Poukazoval na to, že na žalobkyni nelze pohlížet jako na osobu, která by při podpisu návrhu na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření jednala jako laik a osoba bez jakýchkoli znalostí v dané oblasti, když její manžel Ing. R. K. působí jako auditor a sám ve své výpovědi uvedl, že si zjišťoval podmínky marketingové akce Navýšení BONUS. K námitce žalobkyně, že návrh na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření z 31.3.2013 byl změnou původní smlouvy o stavebním spoření a nikoliv založením samostatného právního jednání uvedl, že nedílnou součástí smlouvy o stavebním spoření byly všeobecné obchodní podmínky, v jejichž článku 9 bodu 2 byla sjednána podmínka, že cílovou částku je možné zvýšit jen tehdy, vzdá-li se klient všech práv, která mu vyplývají z dosaženého přidělení a za podmínky, že nebylo zahájeno vyplacení dosažené částky. Podmínka nevyplacení dosažené částky byla žalobkyní splněna. Všeobecné obchodní podmínky tak byly součástí právního jednání účastníků a vztahovaly se i na navýšení cílové částky 555.000 Kč v roce 2013. Dále žalovaný zdůraznil, že veškeré informace zveřejněné v rámci marketingové akce Navýšení BONUS odpovídaly ujednání ve všeobecných obchodních podmínkách. V rámci marketingové akce pak došlo k uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o stavebním spoření, což žalovanému umožňovalo v souladu se zákonnou úpravou jednostranně změnit úrokovou sazbu uvedenou ve smlouvě. Žalovaný využil výhodnosti změny úrokové sazby na základě smluvních ujednání účastníků, všeobecných obchodních podmínek a zákonných ustanovení, neboť ze strany žalobkyně nedošlo ke splnění všech tří podmínek, na které se marketingová akce vztahovala, když nepřijala nabídku na uzavření smlouvy o úvěru ze stavebního spoření. Není pravdou, že by žalobkyně nebyla srozumitelně a jasně seznámena s všeobecnými obchodními podmínkami žalovaného, neboť s jejich zněním se seznámila při podpisu návrhu na změnu parametrů smlouvy o stavebním spoření dne 31.3.2013, což potvrdila svým podpisem na této listině. Žalovaný se ztotožnil se závěrem soudu I. stupně o tom, že žalobkyně nebyla uvedena žalovaným v omyl a poukázal na to, že žalobkyně podepsala návrh na změnu parametrů smlouvy o stavebním spoření zcela dobrovolně, věděla o zániku bonusu ve výši 1,5% p. a. a z výpovědi manžela žalobkyně vyplynulo, že měl k celé akci podrobné informace, které si sám opatřil a se kterými žalobkyni seznámil. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil.

Odvolací soud přezkoumal podle ust. § 212 a § 212a o.s.ř. napadený rozsudek soudu I. stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo. Poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolací soud vyšel ze skutkového stavu prokázaného listinnými důkazy provedeným k důkazu v řízení před soudem I. stupně (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 22. dubna 2010 sp. zn. 33 Cdo 3620/2008). Listinami návrh žalobkyně na uzavření smlouvy o stavebním spoření z 7.12.1996, oznámení o přijetí návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření ze dne 14.12.1996 a všeobecné obchodní podmínky stavebního spoření z 26.10.1995 bylo prokázáno, že mezi žalobkyní a žalovaným byla ke dni 13.12.1996 uzavřena smlouva o stavebním spoření č. [REDAKCE] kterou byla sjednána cílová částka [REDAKCE] Kč, minimální výše vkladu [REDAKCE] Kč měsíčně, úroky z vkladu ve výši 3% p. a., úroky z úvěru ve výši 6% p. a. a úrokové zvýhodnění ve výši 50% úroků připsaných k datu vyplacení zůstatku na účtu. Listinami žádost o provedení změny smlouvy o stavebním spoření z 27.12.2002, přijetí návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření z 2.1.2003, návrh na zvýšení cílové částky z 11.9.2003, dopis žalovaného z 18.9.2003 a výpisy z účtu stavebního spoření za rok 2009 a za rok 2010 má odvolací soud za prokázané, že po uzavření smlouvy o stavebním spoření došlo na základě dohody o navýšení cílové částky, respektive na základě přespoření cílové částky k navýšení cílové částky na [REDAKCE] Kč, respektive [REDAKCE] Kč. Listinami podmínky marketingové akce Navýšení BONUS, návrh na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření včetně přílohy č. 1 a přijetí návrhu na změnu smlouvy o stavebním spoření z 15.4.2013 bylo prokázáno, že účastníci v rámci marketingové akce žalovaného pod názvem Navýšení BONUS, umožňující bezplatné navýšení cílové částky při současném zachování spoření v tarifu PROFIT a ztrátě úrokového zvýhodnění, uzavřeli dne 15.4.2013 dohodu o změně smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE]. V rámci této dohody bylo dohodnuto navýšení cílové částky z částky [REDAKCE] Kč na částku [REDAKCE] Kč s tím, že žalobkyni zůstal zachován tarif spoření PROFIT a ztratila nárok na úrokové zvýhodnění. Součástí smluvních ujednání účastníků byl i souhlas žalobkyně s ujednáním o možnosti žalovaného jednostranně změnit výši úrokové sazby z vkladu na účtu stavebního spoření způsobem, uvedeným v příloze č. 1 návrhu na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření, a za splnění podmínky, že od uzavření smlouvy uplynulo šest let a žalobkyně nepřijala nabídku na poskytnutí přiděleného úvěru. Dopisem žalovaného z 14.1.2015 a dopisem žalobkyně z 27.2.2015 bylo prokázáno, že žalovaný k 1.3.2015 změnil úrokovou sazbu z vkladu u smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] na sazbu ve výši 1% p. a. Žalobkyně dopisem ze dne 27.2.2015 žalovanému sdělila, že od smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] odstupuje, neboť byla marketingovými materiály v rámci akce Navýšení BONUS a také obchodní zástupkyní žalovaného paní M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] uvedena před podpisem změny smlouvy v omyl o tom, že úrok z vkladů bude i nadále v sazbě 3% p. a.

Podle ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření ve znění účinném od 1.1.2004 (dále jen zák. č. 96/1993 Sb.) úrokovou sazbu z vkladů uvedenou ve smlouvě může stavební spořitelna jednostranně změnit v případě, že účastník po splnění podmínek stanovených stavební spořitelnou pro poskytnutí úvěru ze stavebního spoření ve všeobecných obchodních podmínkách nabídku na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření nepřijme a ode dne uzavření smlouvy uplyne nejméně 6 let. Oprávnění k této změně a způsob stanovení změněné úrokové sazby z vkladů musí být uvedeny ve smlouvě.

Mezi žalobkyní jako účastníkem stavebního spoření a žalovaným jako stavební spořitelnou byla přijetím návrhu žalobkyně na uzavření smlouvy ze dne 7.12.2012 uzavřena ke dni 13.12.1996 smlouva o stavebním spoření ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zák. č. 96/1993 Sb. Žalobkyně se ve smlouvě zavázala ukládat o žalovaného peněžní částky ve smluvené výši. Smluvními stranami byla sjednána úroková sazba z vkladů žalobkyně ve výši 3% p. a. a úroková sazba z úvěrů ve výši 6% p. a. Přijetím návrhu žalobkyně na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření ze dne 31.3.2013 byla dne 15.4.2013 uzavřena dohoda o změně smlouvy o stavebním spoření, v rámci které byla mimo jiné sjednána možnost žalovaného jednostranně změnit výši úrokové sazby z vkladů na účtu stavebního spoření za splnění podmínek sjednaných ve smlouvě dle ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb. Na základě tohoto smluvního ujednání a splnění sjednaných podmínek, tj. že od uzavření smlouvy o stavebním spoření uplynulo více než šest let a žalobkyně nepřijala návrh na uzavření smlouvy o úvěru ze stavebního spoření, žalovaný ke dni 1.3.2015 změnil úrokovou sazbu z vkladů žalobkyně na účet stavebního spoření ze sjednané sazby 3% p. a. na sazbu ve výši 1% p. a. Vzhledem k tomu, že žalovaný při jednostranném snížení úrokové sazby postupoval v souladu se smlouvou uzavřenou mezi účastníky ve znění její změny ze dne 15.4.2013, nelze považovat žalobkyní uplatněný nárok na zaplacení ušlých úroků v souvislosti s jednostranným snížením úrokové sazby z 3% p. a. na 1% p. a. a na zaplacení peněžité částky odpovídající ztrátě úrokového zvýhodnění za opodstatněný.

Odvolací soud neshledal důvodnou odvolací námitku žalobkyně, že dohodu o změně smlouvy o stavebním spoření zakládající žalovanému právo jednostranně změnit sazbu úročení vkladu na stavební spoření uzavřela v omylu. Především je třeba vzít v úvahu, že zákon spojuje s omylem právo dovolat se relativní neplatnosti právního úkonu, nespojuje však s ním v občanskoprávních vztazích právo odstoupit od smlouvy. Již proto nelze považovat za platné odstoupení od dohody o změně smlouvy o stavebním spoření učiněné dopisem žalobkyně z 27.2.2015. Nadto nebyly naplněny žádné důvody pro odstoupení od smlouvy stanovené zákonem či sjednané ve smlouvě. Omyl má za následek relativní neplatnost právního úkonu, jestliže jej jednající osoba učinila v omylu, vycházejícím ze skutečnosti, jež je pro jeho uskutečnění rozhodující, a osoba, které byl právní úkon určen, tento omyl vyvolala nebo o něm musela vědět. Právní úkon je rovněž neplatný, jestliže omyl byl touto osobou vyvolán úmyslně. Omyl v pohnutce právní úkon neplatným nečiní (ust. § 49a zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31.12.2013 – dále jen obč. zák. ve spojení s ust. § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník – dále jen o. z.). Omyl přitom spočívá v tom, že jednající osoba měla nesprávnou, respektive nedostatečnou, představu o právních účincích právního úkonu. V projednávané věci odvolací soud právně významný omyl žalobkyně při uzavírání dohody o změně smlouvy o stavebním spoření neshledal. Žalobkyně se při uzavírání předmětné dohody o změně smlouvy o stavebním spoření soustředila na otázku, zda jí i po uzavření dohody zůstane zachována možnost spořit v tzv. tarifu PROFIT, tj. že i nadále po uzavření dohody budou její vklady na stavební spoření úročeny sazbou 3% p. a. K uzavření dohody přistoupila, neboť zachování sazby úroků z vkladů na stavební spoření v sazbě 3% p. a. vyplývalo z podmínek marketingové akce žalovaného Navýšení BONUS, z textu dohody i z informací podaných obchodní zástupkyní žalovaného paní M. H. Současně však žalobkyně zjevně nevěnovala náležitou pozornost dalším smluvním ujednáním, a to zejména tomu ujednání, ze kterého jednoznačně plyne právo žalovaného jednostranně změnit sjednaným způsobem sazbu úroků z vkladů na stavební spoření, pokud dojde k naplnění sjednaných podmínek. Pokud žalobkyně uzavřela dohodu o změně smlouvy o stavebním spoření, aniž se dostatečně seznámila s obsahem smluvních ujednání a žalovaný ji na smluvní ujednání a možné jednostranné změně úrokové

sazby neupozornil, nelze toto jednání žalobkyně kvalifikovat jako jednání v omylu dle ust. § 49a obč. zák. spojené s právem dovolat se relativní neplatnosti právního úkonu.

Opodstatněnými neshledal odvolací soud také odvolací námitky žalobkyně, pokud namítala rozpor s dobrými mravy, respektive dovolávala se aplikace zákonných ustanovení na ochranu spotřebitele. Odvolací soud je toho názoru, že smluvní ujednání obsažená v dohodě o změně smlouvy o stavebním spoření neznamenají k újmě žalobkyně jako spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran. Dohodou bylo ve prospěch žalobkyně sjednáno bezplatné navýšení cílové částky, jakož i možnost žalobkyně nadále po navýšení cílové částky spořit s úročením vkladů v sazbě 3% p.a. Oproti tomu žalobkyně na základě dohody smluvních stran pozbyla právo na úrokové zvýhodnění v sazbě 1,5% a žalovaný nabyl při splnění sjednaných podmínek právo jednostranně změnit úročení vkladů na stavební spoření. Ujednání o právu žalovaného jednostranně změnit úrokovou sazbu z vkladů se přitom opírá o právní úpravu obsaženou v ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb. ve znění účinném od 1.1.2004, která sjednání oprávnění stavební spořitelny k jednostranné změně úrokové sazby z vkladů ve smlouvě umožňuje. Nelze přisvědčit odvolacím námitkám ani v tom, že smluvní ujednání v dohodě o změně smlouvy o stavebním spoření umožňují dvojí výklad, když v dohodě je jasné a srozumitelně vyjádřeno, že v souvislosti s uzavřením dohody žalobkyni zůstává zachována úroková sazba z vkladů spojená se spořením v tarifu PROFIT, současně však může žalovaný v budoucnu při splnění smluvených podmínek úrokovou sazbu z vkladů změnit.

Závěrem lze uvést, že odvolací soud je na rozdíl od soudu I. stupně toho názoru, že dohodou ze dne 15.4.2013 nebyl mezi účastníky sjednán další samostatný závazkový vztah, nýbrž ve smyslu ust. § 516 odst. 1 obč. zák. byla dohodnuta pouze změna obsahu závazkového vztahu sjednaného původní smlouvou o stavebním spoření č. [REDAKCE]. Toto vyplývá jednak ze samotného označení projevů vůle smluvních stran (Návrh na provedení změny parametrů smlouvy o stavebním spoření, Přijetí návrhu na změnu smlouvy o stavebním spoření), ale především také z jejich obsahu, když byla dohodnuta změna za trvání existujícího závazkového právního vztahu, která spočívá v zániku určitých dosavadních vzájemných práv a povinností (ztráta nároku žalobkyně na úrokové zvýhodnění), v jejich nahrazení nově sjednanými právy a povinnostmi, respektive ve vzniku dalších práv a povinností vedle dosud existujících (navýšení cílové částky, právo žalovaného jednostranně změnit úrokovou sazbu úroků z vkladů stavebního spoření). V tomto lze tedy přisvědčit odvolacím námitkám žalobkyně, nicméně přes svoji opodstatněnost nejsou způsobilé zvrátit shora uvedené závěry o nedůvodnosti žalobou uplatněného nároku.

Pokud soud I. stupně při rozhodování o věci samé rozhodl i o příslušenství uplatněného nároku, překročil v rozporu s ust. § 153 odst. 2 o.s.ř. žalobní návrh podaný v této věci. Ve sporném řízení, které je ovládáno dispoziční zásadou, přitom platí, že soud je vázán žalobou. Z toho pak v první řadě plyne, že soud nemůže rozhodovat o tom, co není požadováno v žalobním petitu. Odvolací soud tedy v uvedeném rozsahu rozsudek soudu I. stupně zrušil, neboť o příslušenství uplatněné pohledávky, které není předmětem žaloby, nemělo být rozhodnuto.

Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud podle ust. § 219a odst. 1 písm. a) zrušil rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. o věci samé v části, ve které bylo rozhodnuto o příslušenství, jinak jej postupem podle ust. § 219 o.s.ř. ve výroku o věci samé stejně jako v akcesorickém výroku o náhradě nákladů řízení jako věcně správný potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že v odvolacím řízení plně úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů odvolacího řízení spočívajících v nákladech právního zastoupení 6.001,60 Kč sestávajících se z odměny advokáta 4.360 Kč za 2 úkony právní služby (písemné vyjádření k odvolání, účast při jednání z 8.6.2017) po 2.180 Kč dle ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., z paušální náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a z náhrady 21% DPH dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. ve výši 1.041,60 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o.s.ř.).

V Praze dne 15. června 2017

JUDr. Blanka Chvojová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Rezková